NORAKSTS
Lieta Nr.A42457207;
A483-09/09

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 6.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Lolita Andersone,
piedaloties pieteicējas *A.P.* pārstāvim *A.P.*, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei Daigai Krūmiņai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja *A.P.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 16.februāra lēmuma Nr.19/8041 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 16.februārī Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) ģenerāldirektors pieņēma lēmumu Nr.19/8041 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāts negrozīts VID Kurzemes reģionālās iestādes direktora vietnieka 2006.gada 1.decembra lēmums Nr.1-5/245, ar ko noraidīta *A.P.* (turpmāk – pieteicēja) sūdzība par VID Kurzemes reģionālās iestādes Audita daļas priekšnieces 2008.gada 28.septembra lēmumu Nr.5.1-8/188, kurā pieteicējai papildus aprēķināti un nomaksai budžetā noteikti Ls 19660,39, no tiem iedzīvotāju ienākuma nodoklis (turpmāk – IIN) Ls 9830,39 un soda nauda Ls 9830,39.

Lēmums ir pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[1.1] VID Kurzemes reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļa no 2006.gada 6.jūlija līdz 28.septembrim fiziskai personai *A.P.* veica iedzīvotāju ienākuma nodokļa auditu par 2004.gadu. Pārbaudes rezultātā ar VID Kurzemes reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieces 2006.gada 28.septembra lēmumu Nr.5.1.1-8/185 *A.P.* papildus aprēķināti un nomaksai budžetā noteikti Ls 19 660,39, no tiem IIN Ls 9830,39 un soda nauda Ls 9830,39.

Nepiekrītot minētajam VID Kurzemes reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieces lēmumam, *A.P.* to apstrīdēja VID Kurzemes reģionālās iestādes direktoram.

VID Kurzemes reģionālās iestādes direktors izskatīja sūdzību un 2006.gada 1.decembrī pieņēma lēmumu Nr.1-5/245, ar kuru atstāja negrozītu VID Kurzemes reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieces 2006.gada 28.septembra lēmumu Nr.5.1.1-8/185.

Nepiekrītot VID Kurzemes reģionālās iestādes direktora lēmumam, *A.P.* to apstrīd VID ģenerāldirektoram.

[1.2] Atbilstoši pārbaudes lietā esošajiem dokumentiem konstatējams, ka *A.P.* iedzīvotāju ienākuma nodokļa audits tika veikts saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta otro, trešo, ceturto, sesto un astoto daļu, kā arī Ministru kabineta 2000.gada 26.septembra noteikumu Nr.331 „Kārtība, kādā Valsts ieņēmumu dienests uz aprēķinu pamata nosaka fizisko personu apliekamo ienākumu" 1., 2. un 17.3.punktu, Ministru kabineta 2006.gada 19.septembra noteikumu Nr.780 „Noteikumi par papildu deklarācijas par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu veidlapu un kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests uz aprēķinu pamata nosaka iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja apliekamo ienākumu" 2., 15. un 16.3.punktu. *A.P.* 2004.gada ar IIN apliekamais ienākumu apjoms noteikts saskaņā ar minētajām tiesību normām uz aprēķinu pamata, piemērojot izdevumu metodi.

[1.3] *A.P.* auditā izmantota un izvērtēta viņas 2004.gada ienākumu deklarācijā, un papildu deklarācijā par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem par 2004.gadu norādītā informācija, kā arī kredītiestāžu sniegtā informācija, tematisko pārbaužu materiāli un informācija, kas iegūta no fiziskajām personām.

[1.4] 2006.gada 18.janvārī *A.P.* saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta trešo daļu tika pieprasīts iesniegt papildu deklarāciju par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu par 2004.gadu (turpmāk arī - papildu deklarācija par 2004.gadu).

2006.gada 3.februārī *A.P.* VID Kurzemes reģionālās iestādes Saldus nodaļā iesniedza pieprasīto papildu deklarāciju par 2004.gadu. Šajā papildu deklarācijā *A.P.* ar savu parakstu apliecinājusi, ka tajā uzrādītās ziņas ir patiesas un atspoguļo *A.P.* īpašumus, naudas uzkrājumus, saistības pret citām personām un citu personu saistību pret *A.P.* stāvokli. 2006.gada 3.februārī maksātāja aptaujas veidlapā *A.P.* ar savu parakstu apliecinājusi, ka papildu deklarācijā par 2004.gadu uzrādīti visi ienākumi un īpašumu izmaiņas, kā arī to, ka VID sniegusi visu viņas rīcībā esošo informāciju un papildus iesniegtajai informācijai nevēlas neko paziņot.

Papildu deklarācijā *A.P.* ir norādījusi, ka viņas īpašumā 2004.taksācijas gada sākumā bija skaidrās naudas uzkrājumi Ls 150 000 apmērā.

[1.5] 2006.gada 10.februārī *A.P.* sniedza paskaidrojumu, ka gadu gaitā no vecāku, vecvecāku un *A.P.* ģimenes saimniecības tika uzkrāti naudas līdzekļi, kuri iegūti papildus nodarbojoties ar dažādiem dārza darbiem, puķu, rožu stādu un zemeņu audzēšanu. Šādus ieņēmumus padomju laikos *A.P.* neesot uzskaitījusi un dokumenti neesot saglabājušies.

Savukārt 2006.gada 21.septembrī VID Kurzemes reģionālajā iestādē saņemts *A.P.* iesniegums, par to, ka viņa neesot īsti sapratusi, ko nozīmē „skaidrās naudas uzkrājumi". *A.P.* domājusi, ka tā ir tikai tā nauda, kas pieder tikai viņai, tāpēc agrāk viņa neesot iesniegusi 2003.gada 18.maija aizdevuma līgumu par Ls 150 000 apmērā saņemto aizdevumu. Minētā naudas summa pie *A.P.* esot atradusies arī 2004.gadā, jo viņa domājusi ar to palīdzēt savam dēlam, bet ja nevajadzēs, tad tūlīt arī atdotu aizdevējam.

VID Kurzemes reģionālā iestāde uzskatīja, ka *A.P.* papildu deklarācijā uzrādītā skaidrās naudas uzkrājumu uz 2004.gada 1.janvāri Ls 150000 izcelsme nav pierādīta un ir apšaubāma. Līdz ar to, pamatojoties likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta ceturto daļu, papildu deklarācijā uzrādītā uzkrājumu summa netika ņemta vērā *A.P.* apliekamā ienākuma apmēra aprēķinā.

[1.6] Vienlaikus auditā konstatēts, ka *A.P.* saņēmusi no SIA „Jūrmalas SKB" dāvinājumu Ls 1602 vērtībā (2004.gada 22 jūlija dāvinājuma līgums), kas saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešo daļu ir ar IIN apliekams ienākums, bet *A.P.* minēto summu 2004.gada ienākuma deklarācijā nepamatoti šos ienākumus uzrādījusi kā ar IIN neapliekamus.

[1.7] Ņemot vērā audita gaitā konstatēto, VID Kurzemes reģionālā iestāde noteica *A.P.* līdzekļu izlietojumu 2004.gadā Ls 68 999,71 (nekustamā īpašuma iegāde Ls 17 000, zemesgrāmatas kancelejas nodeva Ls 9, SIA „Saldus LC" pajas Ls 725, aizdevums SIA „Ēra III" Ls 50 000, valsts nodeva par nekustamo īpašumu Ls 80,35, iztikas minimums Ls 1185,36) un līdzekļu avotus Ls 31 190,78 (pensija Ls 1711,83, ienākumi no SIA „Saldus medicīnas centrs" Ls 481,74, ienākumi no Latvijas Māsu asociācijas Ls 60,98, IIN atmaksa par 2003.gadu Ls 10,64, SIA „Ēra III" aizdevuma atmaksa Ls 2500, % ienākumi no noguldījumiem Ls 494, bankas konta atlikuma samazinājums Ls 25 931,59).

Tādējādi konstatēts *A.P.* izdevumu pārsniegums pār ienākumiem Ls 37 808,93 apmērā jeb slēptais ienākums, kas saskaņā ar likuma „Par ienākuma nodokli" 2.panta pirmo daļu un 3.panta pirmo daļu apliekams ar IIN.

[1.8] Vienlaikus audita rezultātā konstatēts, ka *A.P.* 2004.gada ienākumu deklarācijā uzrādāmi neapliekamie ienākumi Ls 494, nevis Ls 1602 apmērā, kā to izdarījusi *A.P.*, kā arī attaisnotajos izdevumos uzrādītās valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas uzrādāmas Ls 57,49, nevis Ls 57,47 apmērā.

Līdz ar to pēc attiecīgu korekciju veikšanas *A.P.* 2004.gada ienākumu deklarācijā VID Kurzemes reģionālā iestāde par Ls 39 321,56 palielināja *A.P.* uzrādīto ar IIN apliekamo ienākumu un, pamatojoties uz likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $31.^3$panta pirmo daļu, no šīs summas papildu nomaksai budžetā aprēķināja IIN Ls 9830,39 un soda naudu Ls 9830,39.

[1.9] Izvērtējot pārbaudes materiālus un sūdzībā minētos argumentus, konstatējams, ka VID Kurzemes reģionālā iestāde pamatoti noteikusi *A.P.* 2004.gada ar IIN apliekamo ienākumu pēc aprēķinu metodes.

[1.10] VID Kurzemes reģionālā iestāde, ņemot vērā LR Saldus rajona Zirņu pagasta tautas deputātu padomes 1992.gada 25.marta lēmumā norādīto zemes platību, kā arī 1993.gadā LR notikušās naudas reformas ietekmi uz LR fizisko personu uzkrājumiem, pamatoti secināja, ka auditam nav iesniegti pietiekami un ticami pierādījumi, lai apliecinātu, ka skaidrās naudas uzkrājumi *A.P.* papildu deklarācijā norādītajā apmērā veidojušies no dārza darbiem, puķu, rožu stādu un zemeņu audzēšana.

Līdz ar to VID Kurzemes reģionālā iestāde, veicot *A.P.* ienākuma aprēķinu par 2004.gadu, pamatoti neņēma vērā viņas papildu deklarācijā uzrādītos uzkrājumus Ls 150 000 apmērā un pamatoti noteica, ka viņas 2004.gada ienākumi neatbilst izdevumiem (līdzekļu izlietojums par Ls 37 808,93 pārsniedz to avotus).

Turklāt jau apstrīdētajā VID Kurzemes reģionālā iestāde direktora lēmumā pamatoti norādīts, ka gadījumā, ja nodokļu administrāciju atzītu papildu deklarācijā par 2004.gadu uzrādītos skaidrās naudas līdzekļus, kas veidojušies no ģimenes saimniecības, par pierādītiem un arī atzītu, ka *A.P.* rīcībā 2004.gadā ir bijusi ar 2003.gada 18.maija aizdevuma līgumu aizdotā skaidrā nauda, kā to norāda *A.P.* 2006.gada 21.septembrī VID Kurzemes reģionālajā iestādē iesniegtajā iesniegumā, tad papildu deklarācijā par 2004.gadu *A.P.* būtu bijis jānorāda skaidrās naudas uzkrājumi Ls 300 000 apjomā, kas savukārt ir pretrunā ar viņas papildu deklarācijā norādīto informāciju.

[1.11] Vienlaikus auditā konstatēts, ka *A.P.* saņēmusi no SIA „Jūrmalas SKB" dāvinājumu Ls 1602 vērtībā (2004.gada 22.jūlija dāvinājuma līgums), kas saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešo daļu ir ar iedzīvotāju ienākuma nodokli apliekams ienākums, bet *A.P.* minēto summu 2004.gada ienākuma deklarācijā nepamatoti šos ienākumus uzrādījusi kā ar IIN neapliekamus. Sūdzībā minētais secinājums apšaubīts, norādot, ka VID Kurzemes reģionālā iestāde to pamatojusi ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešo daļu redakcijā, kas nebija spēkā pārbaudāmajā 2004.taksācijas gadā.

Saskaņā 2004.gadā spēkā esošās likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" redakcijas 8.panta trešās daļas 9.punktu pie pārējiem fiziskās personas ienākumiem, par kuriem ir jāmaksā nodoklis, tiek pieskaitīti no uzņēmējsabiedrībām, uzņēmumiem (iestādēm, organizācijām) saņemtie dāvinājumi. Tādējādi nepārprotami ir redzams, ka šis sūdzības iesniedzēja arguments ir nepamatots, jo *A.P.* saņēmusi no SIA „Jūrmalas SKB" dāvinājumu Ls 1602 vērtībā un atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma

nodokli" 8.panta trešajai daļai pārbaudāmajā periodā spēkā esošajā redakcijā šie ienākumi ir apliekami ar IIN.

Tātad, pamatojoties uz likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta otro daļu, trešo, ceturto, sesto un astoto daļu, izvērtējot audita *A.P.* kopējos izdevumus un ienākumus, VID Kurzemes reģionālā iestāde pēc izmaksu metodes pamatoti noteica *A.P.* līdzekļu izlietojumu 2004.gadā Ls 68 999,71 un līdzekļu avotus Ls 31 190,78. Līdz ar to *A.P.* par 2004.gadu pamatoti konstatēts slēptais ienākums Ls 37 808,93 apmērā, kas saskaņā ar likuma „Par ienākuma nodokli" 2.panta pirmo daļu, 3.panta pirmo daļu apliekams ar IIN.

[1.12] Vienlaikus konstatēts, ka *A.P.* 2004.gada ienākumu deklarācijā uzrādāmi neapliekamie ienākumi Ls 494, nevis Ls 1602 apmērā, kā to izdarījusi *A.P.*, kā arī attaisnotajos izdevumos valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas uzrādāmas Ls 57,49, nevis Ls 57,47 apmērā.

Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $31.^3$panta pirmo daļu, ja maksātājs, pārkāpdams šā likuma prasības, nav aprēķinājis nodokli no visa apliekamā ienākuma, kas atbilstoši šim likumam ir apliekams ar nodokli, izņemot tos ienākumus, no kuriem nodoklis bija jāietur izmaksas vietā darba devējam vai citai personai, viņam ir jāsamaksā iztrūkstošā nodokļa summa un soda nauda iztrūkstošās nodokļa summas apmērā.

Tātad, ņemot vērā auditā konstatēto, VID Kurzemes reģionālā iestāde pamatoti pēc attiecīgu korekciju veikšanas *A.P.* 2004.gada ienākumu deklarācijā par Ls 39 321,56 palielināja *A.P.* uzrādīto ar IIN apliekamo ienākumu apjomu un no šīs summas, pamatojoties uz likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $31.^3$panta pirmo daļu, papildu nomaksai budžetā aprēķināja IIN par 2004.gadu Ls 9830,39 un soda naudu Ls 9830,39.

[2] 2007.gada 22.martā Administratīvajā rajona tiesā ierosināta administratīvā lieta pēc *A.P.* pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 16.februāra lēmuma Nr.19/8041 atcelšanu.

Pieteicējas pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] Audita pārskatā ir konstatēts, ka *A.P.* 2004.gadā slēptais apliekamais ienākums ir Ls 37808,93. Minētais secinājums ir izdarīts uz aprēķina pamata, jo it kā *A.P.* izdevumi par šādu summu pārsniedz pierādītos ienākumus.

Šāds kļūdains secinājums radies, jo VID darbinieki neņēma vērā un neanalizēja, kā attaisnojuma dokumentus audita laikā iesniegto 2003.gada 18.maija aizdevuma līgumu, aizbildinoties ar to, ka aizdevuma līgums netika iesniegts kopā ar papildus deklarāciju par ienākumiem, kā to nosakot likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta ceturtā daļa.

Saskaņā ar Satversmes 92.pantu, kā arī Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju 6.pantu ikvienam ir tiesības aizstāvēt savas tiesības un likumiskās intereses taisnīgā tiesā. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 15.pantam iestāde administratīvā procesā piemēro ārējos normatīvos aktus, starptautisko tiesību un Eiropas kopienas tiesību normas, kā arī vispārējos tiesību principus.

Ņemot vērā minēto, VID ģenerāldirektoram bija jāizvērtē, vai likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta ceturtā daļa, uz kuru ir atsauce audita pārskatā un iepriekšējos lēmumos, ir piemērojama konkrētajā situācijā, liedzot administratīvā akta adresātam iesniegt pierādījumus konkrētajā administratīvajā procesā.

[2.2] Pieņemot pārsūdzamo Lēmumu, VID ģenerāldirektors nav ievērojis APL 14.[1] pantā noteikto administratīvā procesa principu – iestādei, pieņemot lēmumu, jāievēro objektivitāte un jādod iespēja procesa dalībniekiem pienācīgu iespēju izteikt savu viedokli un iesniegt pierādījumus.

Faktu, ka 2003.gada 18.maijā pieteicēja saņēma aizdevumu Ls 150000 apmērā no *P.P., /personas kods/* pieteicēja pierādīs tiesā ar aizdevēja liecībām.

[3] Savā paskaidrojumā tiesai atbildētājs - VID prasījumu neatzīst un papildus paskaidro, ka saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta ceturto daļu par nodokļu maksātāja pierādījumiem nodokļa summas apstrīdēšanai ir atzīstami tikai tie maksātāja ieņēmumu un izdevumu attaisnojuma dokumenti, kā arī cita veida dokumenti un pierādījumi, kas uzrādīti (iesniegti) reizē ar gada ienākuma deklarāciju, deklarācijas precizējumu un papildu deklarāciju. Tādējādi VID pamatoti neņēma vērā audita laikā iesniegto 2003.gada 18.maija aizdevuma līgumu. Pamatojoties uz iepriekš izklāstītajiem lietas apstākļiem un, ņemot vērā paskaidrojuma pielikumā esošos rakstveida pierādījumus, *A.P.* pieteikumā minētie argumenti ir nepamatoti un pretrunā lietā nodibinātajiem faktiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis prasījumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem papildus paskaidrojot, ka naudu pieteicējai aizdeva viņas paziņa *P.P.*, kas arī dzīvo Saldū un viņš ir uzņēmējs, viņam ir savs bizness Saldū.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve prasījumu neatzina, pamatojot to ar Lēmumā un paskaidrojumos minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Lietā konstatēti šādi faktiskie apstākļi:

[6.1] 2006.gada 3.februārī pieteicēja iesniegusi Gada ienākumu deklarāciju par 2004. taksācijas gadu *(lietas 120.-122.lapa)* un papildu deklarāciju par 2004. taksācijas gadu *(lietas 69.-76.lapa)*, kā arī aizpildījusi Maksātāja aptaujas veidlapu *(lietas 68.lapa)*.

Papildu deklarācijā pieteicēja uzrādījusi skaidrās naudas uzkrājumu 2004.gadā 150 000 latu apmērā.

[6.2] 2006.gada 10.februārī pieteicēja VID Kurzemes reģionālajai iestādei sniegusi paskaidrojumu *(lietas 106.lapa)*, kurā norādījusi, ka gadu gaitā no vecāku, vecvecāku un *A.P.* ģimenes saimniecības tika uzkrāti naudas līdzekļi. Vecāki papildus nodarbojoties ar dažādiem dārza darbiem, puķu, rožu stādu un zemeņu audzēšanu. Šādus ieņēmumus padomju laikos *A.P.* neesot uzskaitījusi un dokumenti neesot saglabājušies.

[6.3] VID Kurzemes reģionālā iestāde no 2006.gada 6.jūlija līdz 28.septembrim pieteicējai veica IIN auditu par 2004.gadu, par ko tika sastādīts audita pārskats Nr.185 *(lietas 54.-63.lapa)*.

[6.4] 2006.gada 20.septembrī pieteicēja VID Kurzemes reģionālā iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļai iesniegusi iesniegumu *(lietas 64.lapa)*, kurā norādījusi, ka laikam viņa nav īsti sapratusi, ko nozīmē ,,skaidras naudas uzkrājumi", jo bija domājusi, ka tā ir tikai tā nauda, kas pieder viņai pašai, tāpēc arī agrāk, sakarā ar savu nesaprašanu, nebija iestādei iesniegusi aizdevuma līgumu, ar kuru *P.P.* pieteicējai vēl 2003.gadā tika aizdevis naudu Ls 150 000, un kas tādā veidā tika viņai arī iedota no *P.P.*. Nauda no šī aizdevuma bija pie pieteicējas arī 2004.gadā un bija domāts ar to palīdzēt savam dēlam, bet ja nevajadzēs, tad tūlīt arī atdota Pēterim atpakaļ. Ja likums noteic, ka arī aizdota nauda, kuru pieteicējai pēc Aizdevuma līguma ir jāatdod atpakaļ, skaitās viņas ,,skaidrās naudas uzkrājumi", tad viņa iesniedz arī šī 2003.gada 18.maijā noslēgtā Aizdevuma līguma kopiju. Visu naudu Pēteris pieteicējai iedeva jau pirms Aizdevuma līguma parakstīšanas.

Iesniegumam klāt pievienots 2003.gada 18.maija Aizdevuma līgums *(lietas 67.lapa)*, kurā nolīgts, ka *P.P.* izsniedz *A.P.* naudas līdzekļu aizdevumu 150 000 latu apmērā.

[6.5] Saskaņā ar VID Kurzemes reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieces 2006.gada 28.septembra lēmumu Nr.5.1.1-8/185 *(lietas 52.-53.lapa)* pieteicējai papildu nomaksai aprēķināti Ls 19 660,39, no tiem: IIN Ls 9830,39 un soda nauda Ls 9830,39.

[6.6] 2006.gada 1.novembrī pieteicējas pilnvarotā persona *E.P.* iesniedzis sūdzību *(lietas 50.-51.lapa)* par VID Kurzemes reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieces 2006.gada 28.septembra lēmumu Nr.5.1.1-8/185, kurā norādīts, ka aizpildot papildu deklarāciju par 2004.gadu *A.P.* nav pareizi sapratusi, ko nozīmē skaidras naudas uzkrājumi, kā arī amatpersona, kas deklarāciju pieņēmusi to nav

paskaidrojusi. Kā rezultātā paskaidrojumā pie papildu deklarācijas *A.P.* norādījusi tikai to, ka nauda uzkrāta no vecāku, vecvecāku un savas ģimenes saimniecības, t.i., no puķu, rožu stādu un zemeņu audzēšanas, dokumenti, kas apliecinātu minēto ienākumu gūšanu ir iznicināti, jo privātpersonai nebija pienākums tos uzglabāt. Tā kā paskaidrojumā pie papildu deklarācijas konkrētas summas par uzkrājumiem netika uzrādītas, līdz ar to tajā *A.P.* neatspoguļoja aizdevumu 150 000 latu apmērā. Skaidrās naudas uzkrājumi 150 000 lati tika uzrādīti papildu deklarācijā. Audita gaitā aizdevuma līgums tika iesniegts auditoram, bet pie nodokļu aprēķina aizdevuma līgums nepamatoti nav ņemts vērā.

[6.7] 2006.gada 1.decembrī VID Kurzemes reģionālās iestādes direktors pieņēma lēmumu Nr.1-5/245 *(lietas 45.-49.lapa)*, ar kuru atstāja negrozītu VID Kurzemes reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieces 2006.gada 28.septembra lēmumu Nr.5.1.1-8/185.

[6.8] 2007.gada 2.janvārī pieteicējas pilnvarotā persona *E.P.* iesniedzis sūdzību *(lietas 37.-39.lapa)* par VID Kurzemes reģionālās iestādes direktora 2006.gada 1.decembra lēmumu Nr.1-5/245.

[6.9] 2007.gada 16.februārī VID ģenerāldirektors pieņēma lēmumu Nr.19/8041 *(lietas 28.-36.lapa)*, ar kuru atstāja negrozītu VID Kurzemes reģionālās iestādes direktora 2006.gada 1.decembra lēmumu Nr.1-5/245.

[7] Pieteicēja neapstrīd auditā konstatētā 2004.gada līdzekļu izlietojuma apmēru Ls 68 999,71.

Pieteicēja nepiekrīt noteiktajam 2004.gada līdzekļu avota apmēram Ls 31 190,78 norādot, ka viņas īpašumā 2004.gada sākumā bija skaidrās naudas uzkrājumi Ls 150 000, ko pierāda 2003.gada 18.maijā noslēgtais aizdevuma līgums un, ja atbildētājs būtu ņēmis vērā šo līdzekļu izcelsmes avotu, tad nekāda veida slēptie ienākumi nebūtu konstatējami.

Atbildētājs uzskata, ka tiesiski un atbilstoši lietas faktiskajiem apstākļiem ir konstatējis slēptos ienākumus, no kuriem ir maksājami nodokļi, bet *A.P.* papildu deklarācijā uzrādītā skaidrās naudas uzkrājumu uz 2004.gada 1.janvāri Ls 150000 izcelsme nav pierādīta un ir apšaubāma.

[8] No pārsūdzētā Lēmuma un Audita pārskata izriet - veicot pieteicējas IIN auditu VID ir konstatējis, ka pieteicējas 2004.gada izdevumi par Ls 68 999,71 pārsniedz tā ienākumus un aprēķinājis slēpto apliekamo ienākumu Ls 37 808,93 apmērā.

Minētie aprēķini ir veikti saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.pantu un Ministru kabineta 2000.gada 26.septembra noteikumiem Nr.331 „Kārtība kādā Valsts ieņēmumu dienests uz aprēķina pamata nosaka fizisko personu apliekamo ienākumu" (turpmāk arī – Noteikumi Nr.331).

[12] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 31.^{3}panta pirmā daļa paredz, ja maksātājs, pārkāpdams šā likuma prasības, nav aprēķinājis

nodokli no visa apliekamā ienākuma, kas atbilstoši šim likumam ir apliekams ar nodokli, izņemot tos ienākumus, no kuriem nodoklis bija jāietur izmaksas vietā darba devējam vai citai personai, viņam ir jāsamaksā iztrūkstošā nodokļa summa un soda nauda iztrūkstošās nodokļa summas apmērā.

Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 21.pantu VID teritoriālā iestāde pēc maksātāja dzīvesvietas pārbauda deklarācijā uzrādīto datu ticamību un pareizību, veic iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksāšanas kontroli. Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta otrā daļa nosaka, ja VID rīcībā esošajos pārskatos (paziņojumos) uzrādītie maksātāja ienākumi saskaņā ar VID rīcībā esošo informāciju ir mazāki par viņa izdevumu apjomu, VID nosaka ar nodokli apliekamo ienākumu un nodokļa summu uz aprēķinu pamata atbilstoši maksātāja īpašuma vērtības pieaugumam un VID rīcībā esošajām ziņām par maksātāja darbību (arī maksātāja darījumiem un ieņēmumiem no saimnieciskās darbības).

Arī likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.pants paredz, ka VID ir tiesības uz aprēķinu pamata noteikt nodokļu maksājumu lielumu nodokļu maksātājiem atbilstoši to īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugumam vai atbilstoši VID rīcībā esošajām vai pārbaudes laikā iegūtajām ziņām.

No minētajām tiesību normām secināms, ka VID ir tiesības pārbaudīt maksātāja deklarācijā uzrādīto datu ticamību, kā arī uz aprēķinu pamata noteikt ar nodokli apliekamo ienākumu un maksājamo iedzīvotāju ienākuma nodokli, izmantojot dažādas metodes, proti, ņemot vērā īpašuma vai kapitāla vērtības pieaugumu vai arī izmantojot savā rīcībā esošo informāciju.

[13] Atbildētājs Audita pārskatā norādījis, ka pieteicējas ienākumu un izdevumu pārbaude, lai noteiktu ar IIN apliekamo ienākumu, izmantota netiešā aprēķinu metode – izdevumu metode.

Noteikumu Nr.331 17.punkts ar sekojošiem četriem apakšpunktiem paredz, ka VID ienākuma aprēķinā izmanto šādas metodes - kapitāla pieauguma metodi, banku kontu kustības metodi, izdevumu metodi, pieskaitījuma metodi. Noteikumu Nr.331 17.3.punktā noteikts, ka izdevumu metode ir tāda, ar kuru maksātāja apliekamais ienākums tiek aprēķināts kā kopējo izdevumu īpašumu iegādei, saimnieciskās darbības, kā arī personas dzīvesveida nodrošināšanai un maksātāja deklarēto ienākumu starpība.

Izvērtējot Audita pārskatā ietverto informāciju, konstatējams, ka atbildētājs ir izmantojis arī informāciju par naudas līdzekļu kustību maksātāja kontos kredītiestādēs, kas pēc savas būtības atbilst Noteikumu Nr.331 17.2.punktā aprakstītajai banku kontu kustības metodei, ar kuru maksātāja apliekamais ienākums tiek aprēķināts, pamatojoties uz kredītiestāžu sniegto informāciju par naudas līdzekļu kustību maksātāja kontos kredītiestādēs. Līdz ar to konstatējams, ka atbildētājs audita veikšanai

ir izmantojis vismaz divu Noteikumos Nr.331 aprakstīto metošu kopumu, bet nav devis attiecīgas atsauces iestādes pieņemtajos lēmumos. Tiesas ieskatā IIN aprēķināšanas sfēru reglamentējošie normatīvie akti nekādā veidā neaizliedz atbildētājam piemērot vairāku metošu kopumu, tomēr atsauces ietveršana audita laikā pieņemtajos lēmumos tikai par vienas metodes piemērošanu apgrūtina privātpersonai izprast šādu lēmumu pamatojumu un pamatoti rada šaubas par tā tiesiskumu. Tomēr gan Audita pārskatā, gan pārsūdzētajā Lēmumā ir norādīts, kādas pozīcijas jeb skaitļi ir izmantoti aprēķinu veikšanai. No norādītā ir iespējams izsecināt, no kā ir vadījies atbildētājs un gan pietiecējai, gan tiesai ir iespējams pārbaudīt atbildētāja veiktos aprēķinus. Tādēļ tiesa atbildētāja pieļauto pārkāpumu atzīst par nebūtisku, jo tas pēc būtības neietekmē lietā pieņemto pārsūdzēto Lēmumu.

[14] Kā jau norādīts iepriekš, tad pieteicējas būtiskākās iebildes ir saistītas ar atbildētāja rīcību neatzīstot par naudas līdzekļu izcelsmes avotiem aizdevumu no fiziskas personas. Atbilstoši pieteicējas norādītajam un iesniegto aizdevuma līgumu 2003.gada 18.maijā pieteicējs ir saņēmis Ls 150 000 lielu aizdevumu no *P.P.*.

No pārsūdzētajā Lēmumā un Audita pārskatā ietvertās atbildētāja argumentācijas izriet, ka atbildētājs, lai gan ir vācis informāciju un vērtējis jautājumu par *P.P.* iespēju aizdot norādīto naudas summu pieteicējai, tomēr iespējamo aizdevuma veidā saņemto naudas summu nav atzinis par pieteicējas naudas līdzekļu avotiem tieši tā iemesla dēļ, ka labojumus papildus deklarācijās un aizdevuma līguma kopiju pieteicēja nav iesniegusi līdz audita uzsākšanas brīdim. Šādu nostāju atbildētājs pamato ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta ceturtās daļas un likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 6.punkta prasībām.

Izvērtējot jautājumu par atbildētāja pienākumu ņemt vērā un pārbaudīt nodokļu maksātāja audita veikšanas laikā (nosakot ar nodokli apliekamo ienākumu) iesniegtos pierādījumus, tiesa norāda, ka Latvijas Republikas Satversmes tiesa 2007.gada 11.aprīlī lietā Nr.2006-28-01 atzina likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta ceturtās daļas otro teikumu par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes 92.pantam un spēkā neesošu no 2007.gada 1.oktobra. Izskatāmajā lietā pārsūdzētais Lēmums ir pieņemts 2007.gada 16.februārī, tātad atbildētājam nebija iespējams atsaukties un ievērot vēlāk Satversmes tiesas spriedumā atzīto. Tomēr tas nekādā veidā nemaina iepriekš likumā „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta ceturtajā daļā ietvertās normas neatbilstību Satversmei. Ar spriedumu atzīts, ka indivīda tiesību ierobežojums – aizliegums administratīvā akta apstrīdēšanas vai pārsūdzēšanas brīdī iesniegt jaunus pierādījumus - pārmērīgi ierobežo personas tiesības un nav samērīgs. Kā norādīts tiesu praksē, likuma „Par nodokļiem un nodevām" noteikto termiņu, kādos

nodokļu maksātājam jāiesniedz VID pierādījumi, leģitīmais mērķis ir nodrošināt iedzīvotāju ienākuma nodokļa savlaicīgu iekasēšanu un novērst izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Tomēr, minētais nedrīkst būt pretrunā ar Satversmē noteikto tiesiskas valsts principu. Proti, nodokļu maksātājam nedrīkst liegt izvirzīt pretargumentus un iesniegt papildu pierādījumus attiecībā uz tiem iestādes argumentiem, kas tiek vērtēti augstākā iestādē un tiesā (skat. Satversmes tiesas 2007.gada 11.aprīļa spriedumu lietā Nr.2006-28-01).

Konkrētajā lietā pieteicēja savus argumentus norādīja iestādē, iesniedzot dokumentus un sniedzot paskaidrojumus jau audita veikšanas laikā.

Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmā daļa nosaka, ka lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam vai trešajai personai, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta vai trešās personas viedokli un argumentus šajā lietā. Arī no nodokļus regulējošiem normatīvajiem aktiem izrietēja, ka pirms nodokļu audita pabeigšanas tiek uzklausīts nodokļu maksātāja viedoklis, iebildes un argumenti attiecībā uz nodokļu auditā konstatētajiem pārkāpumiem. Uzklausīšana iestādē nepieciešama faktisko apstākļu noskaidrošanai, lai varētu pieņemt objektīvu lēmumu.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments vairākos spriedumos, atsaucoties uz juridisko literatūru, ir norādījis, ka administratīvā procesa dalībnieku uzklausīšana ir viens no svarīgākajiem procesuālā taisnīguma nodrošināšanas līdzekļiem un ka loģiskais pamatojums prasībai pēc uzklausīšanas ir apstāklī, ka uzklausīšanas stadijā jau pirms lēmuma pieņemšanas ir iespējams noskaidrot visas domstarpības un atrast pareizāko risinājumu (skat., piemēram, Senāta 2004.gada 7.septembra spriedumu lietā Nr. SKA-120 un 2005.gada 7.jūnija spriedumu lietā Nr.171).

Vērtējot kopsakarībā Satversmes tiesas spriedumā atzīto ar faktiem, ka atbildētājs nav ņēmis vērā tos pierādījumus, ko pieteicēja ir iesniegusi iestādē nodokļu audita veikšanas laikā, tiesa atzīst, ka atbildētājs ir pieļāvis procesuālu pārkāpumu. Tiesu praksē ir atzīts, ka procesuālie pārkāpumi ir vērtējami pēc to ietekmes uz lietas iznākumu – vai procesuālais pārkāpums varēja ietekmēt vai nevarēja un neietekmēja lietas iznākumu pēc būtības. Gadījumā, ja procesuālais pārkāpums ietekmēja vai varēja ietekmēt lietas iznākumu, tas atzīstams par būtisku un var būt par pamatu administratīvā akta atzīšanai par prettiesisku un atcelšanai. Līdz ar to tiesai jāvērtē, vai izskatāmajā lietā atbildētāja pieļautais procesuālais pārkāpums ietekmēja vai varēja ietekmēt lietas iznākumu.

[15] Kā jau norādīts iepriekš, tad atbildētāja pārkāpums ir izpaudies tādējādi, ka nav vērtēts nodokļu audita veikšanas laikā pieteicējas iesniegtais pierādījums, kā arī tas praktiski nav ņemts vērā atbildētāja pieņemto lēmumu

apstrīdēšanas laikā. Tātad tiesai jāizvērtē šis pieteicējas iesniegtais pierādījums, lai varētu izdarīt secinājumus par to iespējamo ietekmi uz nodokļa aprēķinu un lietā pieņemtajiem atbildētāja lēmumiem.

[16] Saskaņā ar APL 149.pantu pierādījumi administratīvajā lietā ir ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti administratīvā procesa dalībnieku prasījumi un iebildumi, kā arī ziņas par citiem faktiem, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā.

APL 150.panta trešā daļa noteic, ka pieteicējam atbilstoši savām iespējām jāpiedalās pierādījumu savākšanā.

Saskaņā ar APL 154.panta pirmās daļas nosacījumiem, tiesai pierādījumi jānovērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Pieteicēja iestādē iesniedza 2003.gada 18.maija Aizdevuma līguma kopiju un sniegusi paskaidrojumu kāpēc agrāk šis dokuments netika iesniegts [6.4]. Savukārt tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis paskaidroja, ka naudu pieteicējai aizdeva viņas paziņa *P.P.*, kas arī dzīvo Saldū un viņš ir uzņēmējs, viņam ir savs bizness Saldū.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem, Aizdevuma līgumu un pieteicējas lietā sniegto informāciju, tiesa nav guvusi apstiprinājumu faktam, ka 2003.gada 18.maijā pieteicēja ir aizņēmusies, bet *P.P.* ir aizdevis pieteicējai naudas līdzekļus Ls 150 000 apmērā. Tiesa apšauba minēto aizdevumu atbilstību faktiskajiem apstākļiem, savas šaubas pamatojot ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[17] Tiesa konstatē, ka pati pieteicēja laika gaitā ir mainījusi savu paskaidrojumu saturu par naudas līdzekļu izcelsmi.

No lietas materiāliem ir redzams, ka pieteicēja 2006.gada 3.februārī iesniegusi Gada ienākumu deklarāciju par 2004.gadu, papildu deklarāciju par 2004.gadu un aizpildījusi Maksātāja aptaujas veidlapu [6.1]. Papildu deklarācijā pieteicēja norādījusi, ka viņai taksācijas gadā ir skaidrās naudas uzkrājums 150 000 lati. Līdz ar to apšaubāma ir pieteicējas norāde uz to, ka viņa laikam nav īsti sapratusi, ko nozīmē ,,skaidras naudas uzkrājumi", jo bija domājusi, ka tā ir tikai tā nauda, kas pieder viņai pašai. Ja pieteicēja nebūtu sapratusi, ko nozīmē ,,skaidras naudas uzkrājumi", tad vispār nebūtu šādu konkrētu summu ierakstījusi deklarācijā, domādama, ka tā nepieder viņai, taču pieteicēja šo summu uzrādīja un 2006.gada 10.februārī paskaidroja [6.2], ka uzkrātie naudas līdzekļi ir iegūti gadu gaitā no vecāku, vecvecāku un *A.P.* ģimenes saimniecības, nodarbojoties ar dažādiem dārza darbiem, puķu, rožu stādu un zemeņu audzēšanu, bet ieņēmumus padomju laikos *A.P.* neesot uzskaitījusi un dokumenti neesot saglabājušies. Tātad pierādījumi naudas izcelsmei nav.

2006.gada 22.jūnijā atbildētājs informēja pieteicēju par to, ka viņai tiks veikts IIN audits par 2004.gadu, norādot, ka audita veikšanai ir jāsagatavo dokumenti, kas saistīti ar ieņēmumiem, izdevumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem, to iegādi, aizņēmumiem un aizdevumiem. 2006.gada 6.jūlijā pieteicēja tika uzlūgta uz nodokļu audita sākuma sarunām. Kā izriet no sākuma sarunas protokola *(lietas 115.-116.lapa)* pieteicēja atteicās aizpildīt un parakstīt sākuma sarunas protokolu, tātad atteicās VID amatpersonai sniegt jebkādu informāciju, tai skaitā par saņemtiem aizdevumiem. Savukārt 2006.gada 20.septembrī, t.i., pēc vairāk nekā diviem mēnešiem pieteicēja nosūtīja atbildētājam Aizdevuma līgumu, paskaidrojot, ka agrāk, sakarā ar savu nesaprašanu, nebija iestādei iesniegusi aizdevuma līgumu. Tā kā pieteicēja jau sākotnēji norādot skaidrās naudas uzkrājumus 150 000 latu apjomā vēlāk paskaidro, ka tas ir aizdevums, tad nepārprotami rodas jautājums, kas ir tas skaidrās naudas uzkrājums, kas iegūts gadu gaitā no vecāku, vecvecāku un *A.P.* ģimenes saimniecības. Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa uzskata, ka laika periodā no 2006.gada 3.februāra līdz 2006.gada 20.septembrim pieteicējas rīcībā nebija Aizdevuma līguma, tāpēc tas arī netika uzrādīts audita pārbaudes sākuma periodā, bet tika iesniegts jau tikai neilgi pirms audita beigām. Bez tam pieteicēja paskaidroja, ka naudu viņa aizņēmās ar mērķi, lai palīdzētu dēlam, bet ja nevajadzēs, tad tūlīt arī atdos to atpakaļ. Tā kā aizdevums tika paņemts 2003.gada 13.maijā un palika pie pieteicējas arī 2004.gadā, tad tas nozīmē, ka dēlam nauda nebija vajadzīga, bet nez kāpēc tā netika atgriezta aizdevējam.

Tiesa norāda, ka saskaņā ar APL 150.panta trešo daļu pieteicējam pašam atbilstoši savām iespējām jāpiedalās pierādījumu savākšanā. Savukārt APL 161.panta pirmā daļa noteic, ka administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumi, uz kuriem pamatoti viņa prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Lai arī pieteicējas ieskatā 2003.gada 13.maijā starp pieteicēju un *P.P.* rakstiski noslēgtais aizdevuma līgums apstiprina 2004.gadā naudas līdzekļu uzkrājumu izcelsmes avotu, tiesa secina, ka, lai arī uz aizdevuma līguma ir norādīts konkrēts datums, nevar izslēgt iespēju, ka līgums var būt sagatavots un parakstīts jebkurā brīdī. Tā kā uz līguma ir tikai pieteicējas un *P.P.* paraksti, tad tiesas ieskatā nevarēja pastāvēt arī nekādi šķēršļi, lai līgumu sagatavotu ar atpakaļejošu datumu. Līgums nav notariāli apstiprināts, līdz ar to nekādu citu pierādījumu līguma sagatavošanas un parakstīšanas datumam nav. Tāpat tiesa norāda, ka konkrētajā gadījumā arī fakts, ka ir sagatavots rakstveida līgums, automātiski vēl neliecina par to, ka ir noticis reāls darījums, jo arī darījumam – naudas nodošanas faktam liecinieku nav.

Tiesas šaubas par naudas aizdošanas faktu un aizdevuma līguma sastādīšanu tajā norādītajā datumā pastiprina fakts, ka šis aizdevuma līgums

netika uzrādīts papildu deklarācijā par 2003.gadu, ne arī iesniegts atbildētājam līdz audita uzsākšanai.

[18] Pieteicējas 2006.gada 20.septembra iesniegumā *(lietas 64.lapa)* norādīts, ka viņa iepriekš, sniedzot savus paskaidrojumus jautājumā par viņai noteikto iedzīvotāja ienākuma nodokļa auditu par 2004.gadu, biju ļoti uztraukusies un nervozēja, jo viņai nebija saprotams - kāpēc un kāda iemesla dēļ tiek veikta nodokļu pārbaude un par ko viņu tur aizdomās, jo visu dzīvi ir grūti strādājusi savām rokām, pelnot iztiku sev un savai ģimenei, kā arī viņas profesija ir ļoti tālu no jebkādas izpratnes par nodokļu likumiem. Tiesai nav pamata apšaubīt minēto pieteicējas apgalvojumu, taču tajā pat laikā tiesa norāda, ka pieredzes trūkums vai uztraukums nav pamats, lai nodokļu maksātājs nodokļu deklarācijās neuzrādītu visus ar nodokli apliekamos darījumus. Proti, kā norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, nodokļu administrēšana lielā mērā balstās uz informāciju, ko iesniedz nodokļu maksātājs, tai skaitā informāciju, ko nodokļu maksātājs iegūst no citiem avotiem, bet ko viņš apliecina. Tāpēc no nodokļu maksātāja tiek prasīts, lai, iesniedzot nodokļu deklarāciju un sniedzot citu informāciju, viņš būtu ļoti uzmanīgs un skrupulozs. Paviršība vai nolaidība nav pieļaujama. Turklāt nodokļu maksātājs parasti saprot, kāda informācija ir svarīga, lai novērstu nepareizas informācijas iesniegšanu un līdz ar to risku būt sodītam. Citiem vārdiem, no nodokļu maksātāja tiek prasīts, lai viņš pārzinātu nodokļus regulējošās tiesību normas un apzinātos risku, kas saistīts ar to pārkāpšanu. Nepreciziātes un kļūdas rada pamatu nodokļu soda naudas uzlikšanai *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 10.maija sprieduma lietā Nr.SKA-119 12.punktu)*.

Tātad pieteicējai bija pienākums apzināties savu paskaidrojumu pamatojumu un spēju tos pierādīt. Tiesas ieskatā pieteicēja nav izpildījusi šo pierādīšanas pienākumu, jo iesniegtie pierādījumi, kurus tiesa ir izvērtējusi, nepierāda to, ka pieteicējas naudas līdzekļu izcelsmes avots bija aizdevums no *P.P.*.

Ievērojot tiesas atzīto, ka pieteicēja nav pierādījusi aizdevuma līgumā norādīto naudas līdzekļu izcelsmi un lietā nav gūti pierādījumi, saskaņā ar kuriem apstiprinās pieteicējas apgalvojums, ka uzrādītie naudas līdzekļi ir saņemti kā aizdevums no *P.P.*, tiesa atzīst, ka VID pamatoti secinājis, ka 2004.gadā pieteicējas izlietotie līdzekļi ir izlietoti no gūtajiem ienākumiem, par kuriem nav samaksāts IIN. Līdz ar to VID ir pamatoti no šiem ienākumiem aprēķinājis IIN par 2004.gadu Ls 9830,39. Tā pat atbildētājs, pamatojoties uz likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $31.^{3}$panta pirmās daļas nosacījumiem tiesiski un pamatoti aprēķinājis un noteicis samaksai valsts budžetā soda naudu nenomaksātā IIN apmērā – Ls 9830,39. Līdz ar to pārsūdzētais Lēmums ir atzīstams par tiesisku un nav pamata tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *A.P.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 16.februāra lēmuma Nr.19/8041 atcelšanu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2009.gada 6.martā

Tiesnese (paraksts) L.Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese _____ L.Andersone
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā, 2009.gada 6.martā